

מסכת סנהדרין

פרק ו משנה ד

בֵּית הַסְּקִילָה הִיה גָּבוֹה֙ שְׁתִּי קֶומֹת֙ אֶחָד מִן הַעֲדִים דָּוחַפּוּ עַל
מִתְנִיו. נִהְפֵּךְ עַל לְבָוֹ, הַזְּכּוֹן עַל מִתְנִיו. אִם מִתְּבָה, יֵצֵא. וְאִם
לֹא, הַשְׁנִי נוֹטֵל אֶת הַאָבָן וְנוֹתֵן הַעֲדָה עַל לְבָוֹ. אִם מִתְּבָה, יֵצֵא.
וְאִם לֹא, רְגִימָתוֹ בְּכָל יִשְׂרָאֵל, שֶׁגָּאָמֵר (דברים יז) יְד הַעֲדִים
תְּהִיא בּוֹ בְּרָאשָׁנָה לְקַמְּתוֹ וַיַּד כָּל הָעָם בְּאַחֲרָנָה. כָּל הַגְּסָקְלִין
גַּתְלִין, דָּבָרִי רַבִּי אַלְיעָזֶר. וְחַכּוּמִים אֹמְרִים, אֵינוֹ גַּתְלָה אֶלָּא
הַמְּגַדֵּף וְהַעֲוֵד עַבּוֹדָה זָרָה. הָאִישׁ תּוֹלֵין אָתוֹ פָּנָיו כָּלִפי
הָעָם, וְהָאָשָׁה פָּנִיקָה כָּלִפי הַעַז, דָּבָרִי רַבִּי אַלְיעָזֶר. וְחַכּוּמִים
אֹמְרִים, הָאִישׁ גַּתְלָה וְאֵין הָאָשָׁה גַּתְלִית. אָמֵר לְהָנוּ רַבִּי
אַלְיעָזֶר, וְהָלָא שְׁמַעַן בָּן שְׁטָחָתָה נְתָלה נְשִׁים בְּאַשְׁקָלוֹן. אָמְרוּ
לוּ, שְׁמַגְנִים נְשִׁים מְתָלה, וְאֵין דְּגִינָן שְׁנִים בַּיּוֹם אֶחָד. כִּיּוֹצֵא תּוֹלֵין
אָתוֹ, מְשַׁקְעֵין אֶת הַקּוֹרֶה בְּאָרֶץ וְהַעַז יָצֵא מִפְּנָה, וּמְהַקֵּיף
שְׁתִּי יְדֵיו זוֹ עַל גַּבְּיוֹ זוֹ וְתּוֹלֵה אָתוֹ. רַבִּי יוֹסֵי אֹמֵר, הַקּוֹרֶה

מְטָה עַל הַפֶּמֶל, וִתְזַלֵּה אֹתוֹ כַּדְרֵךְ שְׁהַטְבָּחִין עוֹשִׁין. וּמִתִּירִין
אֹתוֹ מִיד. וְאֵם לֹן, עֹזֵר עַלְיוֹ בֶּלֶא תְּעֵשָׂה, שְׁגָגָאָמֶר (דברים
כא) לֹא מְלִין גְּבַלְתָּו עַל הַעַז כִּי קָבּוֹר תְּקַבְּרָנוּ כִּי קָלְלָת
אֱלֹהִים תָּלִוי וְגוֹ'. כְּלוּמָר, מִפְנֵי מָה זֶה תָּלִוי, מִפְנֵי שְׁבָרֵךְ אַת
הַשָּׁם, וְגַמַּצָּא שָׁם שְׁמִים מִתְחִילָה: